

MOTIE MBT MARINIERSKAZERNE VLISSINGEN

**het Statenlid Robert Koevoets, Statenfractie Koevoets,
het Statenlid Robert Brunke, Statenfractie ProZeeland,
het Statenlid Vincent Bosch, Statenfractie PVV Bosch.**

Provinciale Staten van Zeeland, vergadering 24 maart 2020

Constaterende:

- Dat het kabinet het voornemen bekend heeft gemaakt zich niet te zullen houden aan de eerder gemaakte afspraken en daartoe aangegane overeenkomsten met de Provincie Zeeland om de Marinierskazerne naar Vlissingen te verhuizen;
- Dat tussen de Provincie Zeeland en het Rijk in ieder geval nog steeds 2 obligatoire overeenkomsten van kracht zijn – te weten d.d. 19.06.2014 en d.d. 19.06.2015 – aan de hand waarvan het Rijk gehouden is de Marinierskazerne in Vlissingen te doen plaatsen;
- Dat de nakoming van deze overeenkomsten rechtens afdwingbaar is en het Rijk nog steeds geen valide argumenten kenbaar heeft gemaakt waarom (redelijkerwijs) niet nagekomen kan of zou moeten worden;
- Dat GS bij monde van gedeputeerde Van der Velde in de Statenvergaderingen van vorige maand heeft uitgesproken dat de beste plaats voor de Marinierskazerne Vlissingen is. Echter heeft GS geen enkele juridische actie ondernomen die kan leiden tot nakoming;
- Dat een enkele ingebrekestelling juridisch niet als nakomingsactie beschouwd kan worden, doch enkel de juridische voorwaarde schept om (in een later stadium) een juridische actie te entameren;
- Dat dhr. Wientjes als bemiddelaar in onderhavig conflict d.d. 17 april jl. heeft aangegeven dat het van de zijde van “Den Haag” politiek niet bespreekbaar is om nakoming van de overeenkomst in de conflictbemiddeling te betrekken;
- Dat dhr. Wientjes bij dezelfde gelegenheid eveneens aangaf dat het voor ‘Den Haag’ evenmin bespreekbaar is dat de Provincie een som geld krijgt als compensatie.
- Dat ‘Den Haag’ kennelijk eenzijdig bepaalt wat de uitkomsten van de bemiddeling moeten zijn.
- Dat de Provincie Zeeland kennelijk geen onderhandelingspositie van enige betekenis heeft zolang geen druk wordt gezet met juridische acties.

Overwegende:

- Dat gelet op bovengeschetste feiten, Zeeland als provincie kennelijk een zeer geringe invloed heeft op de uitkomst van het door dhr. Wientjes geleide bemiddelingsproces;
- Dat partijen in Zeeland door het Rijk tegen elkaar uitgespeeld worden door elk van de partijen met (concurrerende) compensatievoorstellen te laten komen, terwijl de rode lijnen enkel door het Rijk worden uitgezet;
- Dat door als zodanig te handelen volledig buiten beeld is geraakt dat de Provincie Zeeland in deze juridisch de sterkste positie heeft en feitelijk zou moeten domineren. Door de rode lijnen van ‘Den Haag’ te accepteren, worden de rollen in het nadeel van Zeeland omgedraaid;
- Dat de uitkomst van het bemiddelingstraject van Wientjes – ook al is deze voor Zeeland belabberd - niet juridisch aanvechtbaar is, danwel dat de daarvoor geëigende bodemprocedures dusdanig lang duren dat deze daarvoor geen oplossing op gewenste termijn zullen opleveren;
- Dat er – gelet op de houding van het Rijk in deze – een zeer reëel risico is dat de uiteindelijke uitkomst van het bemiddelingstraject voor Zeeland slechts een fractie is van de waarde van de nakoming van de overeenkomst;
- Dat onwillige contractspartijen – zoals het Rijk in deze – in Kort Geding eenvoudig en op zeer korte termijn tot nakomen zijn te brengen;
- Dat het Rijk / de Staat – indien zij nog enige kans zou willen maken tegen de vordering in Kort Geding van de Provincie – in ieder geval haar kaarten bloot zal geven met de motivatie waarom men niet na wenst te komen. De Zeeuwen hebben er recht op dit te weten;
- Dat indien een Kort Geding door Zeeland niet zou worden gewonnen daarmee geen enkele afbreuk aan haar rechtspositie wordt gedaan. Strijdvaardigheid verbetert doorgaans een onderhandelingspositie;
- Dat het verzuimen om tijdig nakoming te vorderen daarentegen leidt tot rechtsverwerking. Zeker wanneer compensatieonderhandelingen ver gevorderd waren, loopt men een groot risico op niet-ontvankelijkverklaring vanwege komen te vervallen van een spoedeisend belang;
- Dat niets eraan in de weg staat om bemiddelende gesprekken te blijven voeren parallel aan het instellen van nakomingsvorderingen. Sterker nog, dit is in de juridische praktijk zeer gebruikelijk.
- Dat een nakomingsactie vanuit de optiek van de Provincie kennelijk zo goed als risicoloos is.

Spreeken als haar mening uit dat:

- Mogelijke niet-nakoming en uitblijven van de Marinierskazerne leidt tot grote verliezen voor de hele Provincie, waarbij bepaalde verliezen niet met geld te compenseren zijn; Een belangrijk aspect daarvan is precedentwerking: wanneer het Rijk een overeenkomst met de Provincie Zeeland sluit, schept dat voor het Rijk geen verplichtingen. Het Rijk hoeft kennelijk ook niet te motiveren waarom niet nagekomen wordt.
- De Staat door alle middelen rechtens gebracht moet worden tot de realisatie van de Marinierskazerne conform de diverse (bestuurs)overeenkomsten en briefwisselingen overeengekomen;
- Dat op GS de plicht rust om de belangen van Zeeland optimaal te behartigen, welke plicht tevens impliceert het ondernemen van juridische acties indien deze geboden zijn;
- Dat met het verzuimen om een nakomingsvordering in te stellen ter zake van eerdergenoemde rechtsgeldige overeenkomsten de belangen van Zeeland op grove wijze veronachtzaamd worden;
- Dat nakomingsacties enkel kans van slagen hebben indien deze tijdig worden ingesteld;
- Dat gelet op het spoedeisend belang en de onderhandelingspositie van Zeeland nakomingsacties nu geëntameerd moeten worden.

Draagt het College van Gedeputeerde Staten op:

- De Staat der Nederlanden te dagvaarden in Kort Geding teneinde deze te bewegen tot nakoming van de overeenkomsten ziende op vestiging van de Marinierskazerne in Vlissingen.

En gaat over tot de orde van de dag,

Fractie Koevoets

Robert Koevoets

Fractie ProZeeland

Robert Brunke

Fractie PVV Bosch

Vincent Bosch